

Merudgift ved Ændringen af § 41, Stk. 3, Nr. 4, til Fordel for Invalidirentenydere med Arbejdsindtægt ca.	100 000 Kr.
Merudgift ved Ændringen af § 73, Stk. 1, 3. Pkt., om „tidligere Aldersrentenydere“ ca.	175 000 —
Merudgift ved Ændringen af de nye Bestemmelser i § 73, der skal afløse § 85, Stk. 4—5 (anslaaet)	0 —

I alt ca. 275 000 Kr.

Fragaar :

Besparelse ved Ændringen af § 41, Stk. 1, hvorefter det fradragsfri Beløb for Invalidere og Aldersrente bliver ens, ca.	150 000 —
Merudgift for det offentlige ca.	125 000 Kr.

Til Lovforslagets enkelte Bestemmelser skal man i øvrigt gøre følgende Bemærkninger:

Til § 1.

Til Stk. 1: Dette Stykke indeholder Forslaget om den ovenfor under Nr. 1 omtalte Ændring i Folkeforsikringslovens § 41, Stk. 1, hvorefter det fradragsfri Beløb gøres ens for Alders- og Invalidere, saaledes at det særlige Tillæg for Invaliditet ikke længer indgaar i Grundbeløbet ved Beregningen af det fradragsfri Beløb.

Til Stk. 2: I Folkeforsikringslovens § 41, Stk. 2, er det fastsat, at Fradragene sker i Renten og eventuelle Tillæg efter § 40, Stk. 1—4, o: Invalidere, Hjælpeløshed- og Børnetillæg. De i Forslaget omhandlede Tillæg skal, som det fremgaar af de indledende Bemærkninger, ved Fradragene behandles paa samme Maade som Tillæggene efter § 40, Stk. 1—4, og man har derfor optaget en dertil sigtende Bestemmelse som Tilføjelse til § 41, Stk. 2. Den optagne Regel om, at Fradragene ogsaa for Aldersrentens Vedkommende sker i Renten med Tillæg, er Udtryk for den gældende Praksis og tilsigter kun en Tydeliggørelse af Loven.

Til Stk. 3: Dette Stykke indeholder Forslaget om den ovenfor under Nr. 2 omtalte Ændring i Lovens § 41, Stk. 3, Nr. 4, hvorefter den Indtægt ved personligt Arbejde, fra hvilken der bortses ved Indtægtsberegningen for Invalidere, forhøjes fra 60 pCt. af Grundbeløbet til det fulde Grundbeløb.

Til § 2.

Til Stk. 1: Dette Stykke indeholder Forslaget om den ovenfor under Nr. 3 omtalte Ændring i Folkeforsikringslovens § 73, Stk. 1, 3. Pkt., hvorefter Grundbeløbet efter § 39 skal gælde ogsaa for de Aldersrentenydere, der har oppebaaret Aldersrente efter Opsættelse med Begærings Indgivelse under Loven af 1. Juli 1927, samt om de Tillæg, der skal erstatte den derved bevirkede Nedsættelse af Renten. Som det fremgaar af Bestemmelsen, skal saadanne Tillæg ydes over hele Landet til Personer, der under Loven af 1927 har oppebaaret Aldersrente efter Reglerne for 67- og 68-aarige, og i Hovedstaden alene ogsaa til Personer, der under Loven af 1927 har oppebaaret Aldersrente som 66-aarige.

Til Stk. 2—3: Disse Stykker indeholder Forslaget om den ovenfor under Nr. 4 omtalte Ændring, hvorefter Grundbeløbet efter § 39 fremtidig skal gælde ogsaa for Personer, der tidligere har oppebaaret Invalidere i Landkommunerne, naar de har faaet Renten tillagt fra et Tidspunkt før 1. Oktober 1933. Begrundelsen for Bestemmelsen i Stk. 3, hvorefter de i Stk. 1—2 omhandlede Tillæg kun beregnes for den ene Ægtefælle, naar begge Ægtefæller opfylder Betingelserne for at oppebære Tillæg, saaledes at det mindste af Tillæggene bortfalder, er, at Tillægget er saaledes beregnet, at det praktisk talt dækker Forskellen mellem de gældende Grundbeløb og de foreslaaede for Ægtepar, hvor begge er renteberegtiget, naar Tillægget alene ydes til en af Ægtefællerne.

Til § 3.

Det foreslaas her, at de ved Loven hjemlede Tillæg ligesom Tillæggene for Invaliditet og Hjælpeløshed samt Børnetillæggene skal reguleres efter Pristallet i Overensstemmelse med Lovens § 85, Stk. 1.

Til § 4.

Forslaget om Ophævelsen af § 85, Stk. 4—5, er en Konsekvens af Bestemmelserne i § 2, Stk. 2—3, jfr. ovenfor under Nr. 4.

Til § 5.

De nye Rentebeløb tænkes udbetalt fra den 1. April 1938, saaledes at den Forandring i Renteberegningen, der følger af disse Bestemmelser, kan ske samtidig med de Ændringer, der følger af Reguleringen efter Pristallet.